

క్రట్ కట్ కట్ రట్ రట్ రరరరట్! నోనోసార్
 ఇజ్జాస్తే—ఐమిన్, సెన్నారువాల్లిజ్జాస్తే ఇంకేరున్నా
 ఉందాసార్! కొంపలు మునిగిపోవూ? మళ్ళీ ఇంకో తుక్
 తీదాం. ఆ కాఫీకప్పు అందించినపుడలా వేళ్ళు తగల్పి కండి.
 జాగర్, మీదెంత మేనరికవైనా ఇంకో రెండు రీళ్ళలో
 మీరెంత దీనిగా ఎంత ఫెళ్ళుమనేలా పెళ్లాడబోతున్నా
 ఈ రీల్లో అలా ఒకళ్ళనొకళ్ళు తాగోకూడదు. కాఫీ
 ఇస్తున్నపుడేనాసరే. వళ్ళు తగిలితే వెంటనే ఫీ ధూర్తుడా!
 అవివాహిత భారతబాలికను తాకుతావా? అని మేనకోడలు
 అనాల్సివస్తుంది. లేపోతే ఇద్దరూ అగ్ని ప్రవేశం చేసి

ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోవాలి. లేకపోతే సెన్నారువారు ఒప్పుకోరు. రీలు తగలేయించేస్తారు దగ్గిరుండి.

నో సార్ నో ... యస్సార్ యస్. మీరు చూశ్యేదా? కొత్త సెన్నారింగు సర్కసు? కొత్త రూళ్ళ కర్ర లొచ్చాయి. పెళ్ళికానివారిద్దరు ఒకళ్ళ నొకళ్ళు ముట్టేసుకోకూడదు. యస్ ... నో డూ యెట్ డా నెస్. నో లవ్ సీన్సు. ప్రేమ పాటలు తీసినా మన సినిమాలను పురాతన పద్ధతుల్లోనే తీయాలన్నమాట. అనగా ఆవిడ సాంగు మొదలెట్టి పరిగెడుతుంది. పొదలచుట్టూ, దుబ్బులచుట్టూ, కుర్చీలచుట్టూ, స్తంభాలచుట్టూ --- హీరో గారూ కూతవేటు దూరంలోనే ఉంటూ సాడుతూ అభినయం పట్టాలి. అంతే ఆరు గీర్లు అని కొత్త పద్ధతులు తెచ్చిందికి వీలేదు. యస్సార్. యస్. పెళ్ళి చేసుకునేవరకూ అంతే. అంతెందుకు. పెళ్ళి జరుగుతున్నపుడు కూడా పుస్తెల తాడుకి మూడోముడి పడేవరకూ పెళ్ళికొడుకు వేళ్ళు పిల్లదాని జడగ్గాని, మెడగ్గాని తగల్రాదని సెన్నారు శాసనం. తగిలిందే సెన్నారూళ్ళ కర్ర ప్రొడ్యూసరు నెత్తిన తంగున పడిందే. అది రేప్ అనగా బలాత్కారం క్రిందకు వస్తుంది. అంతేమరి. మూడోముడి పడేదాకా టెక్నికల్ గా వెళ్ళయినట్టు కాదుగదా? వ్హాట్? హార్మూ చేస్తారా? మెగాడ్. ఆర్డ్యు మెంట్లూ లాజిక్కులూ పనికిరావుసార్. రూలంటే రూలే. సెన్నార్ రూలంటే మరీను ... అంతెందుకూ, ఎక్స్ ప్రొడక్షన్సు వాళ్ళ పిచ్చురులో మొన్న నేంచేశాం? హీరోయిను నూతిలో పడింది. హీరో ఆవిడను సేవ్ చేయాలి. పెళ్ళికాలేదు. హూ! దట్ వాజ్ ది

ప్రాబ్లెం. వెంటనే పురోహితుణ్ణి, హీరోయిను ఘోరీ కేకే
యించుకొచ్చి నూతిలోదించి, “ఇయం సీతామనుసుతా....”
ముక్కలు మూడూ అనిపించి, అప్పుడు హీరోచేత కూడా
ముళ్ళు వేయించాం—ఆవిడ మూడోగుటక వేస్తేరోగా.
మళ్ళీ టైముండదని పుస్తెలతాడు బదులు పెద్ద పలుపు
తాడుతోనే ముళ్ళు వేయించి ఆ తాడుతో హీరోగారిచేత
ఆవిడని వెకి లాగించాం.

అఫ్కోర్స్ మనకి నావెట్టి కూడా కలిసొచ్చింది.
నూతిలో వెళ్ళి.... కొత్తగా లేదూ, అయిడియా మరి?
సెక్సు, రెలిజను, ఎడ్వెంచరు, సస్పెన్సు, రొషమాన్సు
ఇన్ని కలిసొచ్చాయి. సెన్నారు రూళ్ళుకూడా కొరఃసాలిన
వనిందికి వీలేదు... మళ్ళీ ఎక్కడా అనకండి. మన్లో మన
మాట. బుచ్చమ్మ అవి ఒక బ్యూటీఫుల్ యంగ్ విడో
ఉండేది. ఆవిడ నన్ను ద్వాహమాడటానికి నాతో లేచి
వెళ్ళిపోయి రావడానికి ఆరంభంలో ఒప్పుకుంది గాదు.
చివరికామెను దాదాపు ఒప్పించడానికి నేను వేసిన కస్సా
ఎలాంటిదనుకున్నారు? అక్షరాలా ఇలాటిదే.

“వదినా! మొన్న మీ అమ్మగారు నూతిలో
దూకారు. ఆవిడకీ మారేజయింది. నాకూ నేడు మారేజ
పూర్వం ఒకప్పుడైనా మారేజయింది. గాబట్టి నేనూ నూతిలో
దూకే ఆవిణ్ణి వెకిలాగి సేవ చేసినా సరిపోయింది. ఢిల్లీలోని
13 వేల తల్లులుగాని, సర్వోదయ వాళ్ళుగాని, మున్నీ
మొరార్జీ, రాజాజీలు గాని, ఆఖరికి సెన్నారు వాళ్ళు గాని
తప్పట్లేకపోయారు.... మరదే రేప్సాద్దున్న మీరు గాలారి
జ

ఆ నూతిలోనే పడతారనుకోండి. పడ్డాక, అన్నా ఎంత పనయిపోయింది. హాయిగా ఆ గిరీశంగార్ని చేసుకుని మహారాణిలా ఉండాల్సిందని నాలిక్కరుచుకొంటారు. నేను మిమ్మల్ని చూచినా దూకి రక్షించడానికి వీలేదుగదా? మనకి పెళ్ళికాలేదు మరి? ఒకవేళ ప్రాణరక్షణ అని వంకపెట్టినా, — వెధవది మానవదేహంలో ఉండి—లోలోపల నేనుగాని, మీరుగాని ఆయొక్క మధురస్పర్శవల్ల ఆ అవాంతర సిద్ధిలోనే ఏ కాస్తయినా ఆనందం పొందినట్టాయెనా—కొంప ముణిగిపోతుంది. సెన్నారడకత్తెర మన పీకెలుత్తరిస్తుంది. గాన ముందే మా రేజి చేసుకుని రడిగా ఉండడం మంచిది.” ఆవటాని ఒక గంభీరమైన లెక్కరిచ్చేశాను. ‘అంతే నంఛారా? గిరీశంగారూ!’ ఆవటాని ఆ యంగ్విడో ముక్కున వేలేసుకుని సాలోచనగా చూస్తూ నిలబడిపోయింది.

యావంటారూ — ఈ రూళ్లను వంచలేమా అంటారా? చిత్తం డొంకతిరుగుళ్ళుంటూనే ఉంటాయి. పెళ్ళి జరగడానికి ముందు రొమాన్సు ఉండరాదని, ప్రేమికులు ఒకళ్ళ నొకళ్ళు తాకరాదని రూలు కదా. మొన్న అల్లా పిక్కర దేవిటీ.... అందులో పెళ్ళి సీనులు ముందర షూట్ చేశారు. ప్రేమ సీనులు తరవాత తీశారు. కథలో ప్రేమ ముందు, పెళ్ళి వెనకా వస్తాయనుకోండి. అయినా రూలు ప్రకారం వెళ్లే ముందుగా తీశామని సెన్నారు వాళ్లకి చెప్పబోతున్నారు. ఒప్పుకుంటారైండి

అయినా కాపోయినా అన్నిటికీ ఊరికే వాళ్ళ నలా ఆడిపోసుకోడం సబబుకాదు. వాళ్ళ రూళ్ళు దయానాక్షి ణ్యాలు చూపించిన సందర్భాలెన్ని లేవు.

ఓ పిక్చర్లో విలను నానాఘోరాలు చేస్తాడు. వాంగ తనం, దౌర్జన్యం, ఒక చిన్న ఖానీ, ఒక బలాత్కారం, రెండు ఘోరరీలు—ఇన్ని చేస్తాడు. తీరా కథ అయిపోయి జనాభా అంతా గ్రూపు ఘాట్ దిగేవేళకు పోలీసు లొచ్చే స్తారు విలన్ని తీసుకుపోడానికి. అప్పుడు విలను భార్య ఏమంటుంది? “ఆయన నా భర్త. నా పసుపుకుంకాలు బాగుండ నీయండి. నన్ను చంపిగాని ఆయన్ను రెస్ట్రెయిన్ చేయడానికి పీల్లేదు. భారతనారి తన భర్త నలా పోలీసులసాలు చెయ్యదు” అంటుంది పెద్ద కుంభంబొట్టు పెట్టుకుని, పుస్తైలు (మాత్రమే) పైట ఇవతలికి కనబడేలా ఏంబొట్టు చేసుకుని.

అప్పుడు హీరో బౌదాధ్యం చూపిస్తాడు. “ఓం! అనూ నీవల్లగదా నా ధైర్య సాహసాలూ, మా ఆవిడ పాతి వ్రత్యం రుజువయ్యాయి. కాన నీకు మేము ఋణపడున్నాం. భయపడకు... ఓ పోలీసులూ! కేసులేదు. మేం ఫిర్యాదు చెయ్యం. వాణ్ణోదిలేసి పోండి” అంటాడు.

పోలీసులు యస్సార్ అని వదిలేస్తారు. సెర్సారు వాళ్ళు వదిలేస్తారు. వాళ్లు కావాలంటే పేచీపెట్టారా? కాని అవతల మహాపతివ్రత సిఫార్సాయె. గ్రేట్ సెంటి మెంట్. అదిచూసి వదిలేస్తారు. మన ఫిలింవాళ్లు కృతజ్ఞత లేకుండా వాళ్ల ఉపకారాలు మర్చిపోయి సభలో రస

భసలూ చేస్తున్నారు. దిస్ ఏ లెల్ యూ—ఈజ్ బేస్ ఇన్స్ట్రాటిట్యూట్.

రైటే. రైటేనంసి. విలనుగారన్నట్టు వెళ్లయ్యా
 ఇంకా ప్రేమేమిటి. లవ్ సీ నేస్మిటి—తరవాత మొగుడూ
 వెళ్లాలు ఒకళ్లనొకళ్లు ముట్టుకుండికి మధ్య సెన్నారువాళ్ల
 పర్మిషనేమిటి. పర్మిషనుగాదు పది లక్ష లిచ్చినా పాటలు
 పాడుతూ ఒకళ్లనొకళ్లు తాకి పులకలెత్తి నవ్వి ఆనంద
 పడమంటే ఛస్తే పడరు. పడలేరు చలావణం తిన్నతరవాత
 పచ్చడో, పప్పోకలుపుకున్నట్టు ఇపుడు రొమాన్సేవ్విసార్ ఛస్తుం
 తేను అంటారు. రైట్, బట్ వెయిటేమినిట్. ఒక్కనిముషం
 ఆగి ఆలోచించండి. ఈ కాస్త పాయింటు ఆరూళ్లు వెట్టిన
 వాళ్ళకి, సెన్నారువాళ్ళకి తెలీదనే అనుకుంటున్నారా? అస
 ల్నున్నడిగి తే ఈరూలుకీ ఫామిలీప్లానింగుకమిషన్ కీ సంబంధం
 ఉందంటాను. ఇది చాలా లోతైన వ్యవహారం. బీదవాడి
 ఏకైక ఎంటర్ప్రైజ్ మెంటుకి ఈ సినిమాలు, వీటిలో ప్రేమ
 ఘట్టాలూ, ఈపోస్టరూ దోహదాలుగా ఉంటున్నాయనీ, పబ్లి
 సిటీ సాధనాలుగా పనిచేస్తున్నాయనీ వాటివల్లనే జనాభా
 ఊహలు వెరిగిపోతోందనీ వాళ్ళ అనుమానం. అందువల్ల
 భర్త కంట్రోలు, భార్య కంట్రోలు బాగా అమలుచేసి
 కుటుంబనియంత్రణం, సంతాననిరోధం జయప్రదం
 చేయాలంటే సినిమాలను బాగా అదుపుచేయాలి.
 సినిమాలో వెళ్ళికిముందు ప్రేమఘట్టాలు తీయించేస్తే,
 పూర్వంలా ప్రేక్షకులు తమ వెళ్ళిళ్ల ముందటి ప్రేమ

ఘట్టాల ముచ్చట్లు గుర్తుకు తెచ్చుకుని ఊహించుకొని ఉత్సాహపడడం మానేస్తారు. దీనికి తోడు వెళ్ళితరవాత ప్రేమఘట్టాలు చూపెడితే, “ఎంతజడ్డిగా ఉన్నాయి! వెళ్ళ య్యాక కూడా వీడు రొమాన్సు డూయెట్లు అపూరిస్తున్నాడు” అని నవ్వుకుంటారు. వాళ్ళు నవ్వుకుంటే సినిమా వాళ్ళు దరిమిలాను అసలు పిక్కరలో లవ్ సీన్స్ పెట్టరు. ప్రేమ అవుట్రాఫ్ ఫాషను, అవుట్రాఫ్ డేటూ అయిపోతుంది. నీతులు, ఆవాలూ, నీతులు, మెంతులూ నీతులు, బిబ్బులు, నీతులు ఏడుపులూ, అపోహలూ నీతులు వగైరాలతో నిండి పోతాయి పిక్కరలు. జనం హాయిగా ఇళ్ళలో కూర్చుని భారతీయ విద్యాభవన పుస్తకాలు చదువుకుంటారు— రామా కృష్ణా అనుకుంటూ... కాని అది చాలా ప్రమాదమనీ, అందువల్ల వీళ్ళు నివారించదలుచుకున్న సమస్య మరింత పెటపగాలేకుండా పోతుందనీ గ్రహించలేరు.

ఇదంతా జరుగుతుందని కాదుస్పండి. సినిమా వాళ్ళం. అసాధ్యులం. రూలుఉంటే నాలాటి అద్భుత మైన బుర్రలు కిరాయికొచ్చి రూలునీ గీలునీ ఎగరకొట్టిస్తాయి. సవాలక్ష ఉపాయాలు చెప్తాన్నేను. వెళ్ళికిముందు ప్రేమ కూడదు అన్న వాక్యంలో వెళ్ళి అనగా ఏ వెళ్ళి? సనాతన భారతీయ సాంప్రదాయిక వివాహాలున్నా కూమరి. గాంధర్వం, రాక్షసం వగైరాలు.

భారత సంస్కృతి సాంప్రదాయ సంరక్షకు యివాటిని కాదనగలరా?

సుల్ల గాంధర్వపుక్కొడితే కాదండం సబబా?

అక్కడి దీపం అగ్నిసాక్షి గాదా?

కావాలంటే అగ్ని దేవుడు ప్రత్యక్షమైనట్టు చూపిస్తే పోదా?

ఒకడి భార్య, ఒకరై భర్తా—ఇద్దరూ వివాహితులేకాబట్టి—ప్రేమించి డూయెట్లు పాడడం అధర్మమా?

పెళ్ళయిన పిల్లదానికి కలొచ్చి అందులో మొగుడూ తనూ పెళ్ళిగాకముందు సరసాలాడినట్టు కనబడడం సెన్సార్ పక్షం అనిపించుకోదా?

విష్కంభంలో రిజిష్టరు పెళ్ళి చేసుకొచ్చి డూయెట్లు గ్రటా పాడి సరసాలాడి తరవాత సెన్సారువాళ్ళు ఆయ్ అంటే, మాకు రిజిష్టరు పెళ్ళయిందొచ్చు. కావాలంటే ఇప్పుడు సివిలు వెళ్ళాడతామోచ్చి అంటే అది సెన్సారు పక్షం అనిపించుకోదా!

తెలుగు సినిమాలో లవ్ సీన్సు గొడ్డు (పాపము శమించుగాక) పోతాయా?

మిగతాకథ వెండితెరమీద చూడండి.

